

ACREDITACIÓ D'EXPERTESA EN PSICOLOGIA D'EMERGÈNCIES I CATÀSTROFES

COL·LEGI OFICIAL DE PSICOLOGIA DE CATALUNYA
Desembre 2020

ÍNDEX:

1. Introducció
2. Antecedents i situació actual de la Psicologia d'Emergències i Catàstrofes a Catalunya.
3. Justificació de l'Acreditació d'Expertesa en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes.
4. La figura del psicòleg/a expert en Emergències i Catàstrofes.
 - 4.1. Perfil professional
 - 4.2. Funcions del psicòleg expert en Emergències i Catàstrofes.
 - 4.3. Formació del psicòleg expert en Emergències i Catàstrofes.
 - 4.4. Criteris per a l'obtenció de l'acreditació d'expertesa en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes.
 - 4.4.1. Òrgans de decisió i de gestió
 - 4.4.2. Requisits generals.
 - 4.4.3. Requisits específics.
 - 4.5. Vigència de l'Acreditació i criteris per a la renovació de l'acreditació.
 - 4.6. Termini de presentació
 - 4.7 Taxa i forma de pagament

ANNEX I - Model de sol·licitud

ANNEX II - Model de currículum

ANNEX III - Model de declaració responsable.

1. INTRODUCCIÓ

La Psicologia d'Emergències i Catàstrofes és la branca de la psicologia que s'ocupa de l'estudi de la conducta humana a nivell individual i col·lectiu abans, durant i després d'una situació d'emergència i/o desastre. I per una altra banda, es dedica a la implementació d'estratègies d'intervenció psicològica, orientades a la mitigació de reaccions d'estrès davant un incident crític –amb finalitat eminentment preventiva–, facilitant respostes adaptatives i funcionals durant els moments de l'impacte i posterior rehabilitació.

L'impacte sobrevingut i inesperat d'una emergència no deixa inalterada a la persona o persones que el pateixen, ni tampoc al seu cercle més proper. Són situacions que trenquen els marcs de seguretat quotidians, provocant incertesa i una gran inestabilitat emocional. Tot i que la capacitat de resistència en la majoria d'éssers humans són elevats i que la majoria de persones poden afrontar de manera adequada aquests incidents amb els seus propis recursos adaptatius, una part significativa de persones (els estudis en psicotrauma parlen d'entre un 15-25%) confrontades a una situació traumàtica, poden veure's afectades negativament a mig i llarg termini, amb aparició de trastorns psicopatològics. Principalment, aquests serien: estrès posttraumàtic, dol complicat, trastorns d'ansietat i depressió, trastorns adaptatius i dissociacions. Una intervenció psicològica avançada i breu pot ser altament beneficiosa i revertir en un efecte potent i favorable en la recuperació de l'estabilitat de l'individu, i per tant, dona a la intervenció psicològica en emergències un caràcter eminentment preventiu, profilàctic. Cal tenir en compte que, donada l'alta vulnerabilitat de les persones impactades per un fet de característiques traumàtiques, l'efecte de la intervenció psicològica pot ser determinant: per a bé, però també en direcció d'un efecte negatiu si no es procedeix adequadament. Vet aquí l'alta responsabilitat dels psicòlegs intervinents en els primers moments, i la necessitat d'especialització en aquest domini.

La necessitat emergent des del punt de vista sanitari i social de la figura del psicòleg expert en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes, que ha tingut una forta implementació aquests darrers anys a Catalunya, ens fa plantejar el deure de definir i defensar el perfil dels professionals de la psicologia especialitzats en aquest camp, així com vetllar pels drets dels usuaris, de manera que ofereixi uns serveis que satisfacin les demandes en un marc professional fiable.

2. ANTECEDENTS I SITUACIÓ ACTUAL DE LA PSICOLOGIA D'EMERGÈNCIES A CATALUNYA.

Durant els anys 2003-2004 el Col·legi de Psicologia de Catalunya va impulsar diferents convenis amb la Conselleria d'Interior per adscriure psicòlegs a incidents massius a demanda de la Direcció General de Protecció Civil, i donar resposta a una necessitat creixent d'especialització professional dels psicòlegs que començaven a intervenir sobretot en esdeveniments de múltiples víctimes, com per exemple a la Riuada de Biescas (l'any 1996, Ossa) on van morir 87 persones. També en l'enfonsament d'una barca a Banyoles (L'Oca, l'any 1998) on van morir 20 turistes francesos. A l'accident d'un autocar a Golmayo (any 2.000, Sòria) on van morir 22 joves estudiants de les poblacions de Viladecans i Ripollet que anaven de vacances d'estiu. O als atemptats de l'11M l'any 2004 a Madrid on van morir 192 persones i més de 2000 ferits, etc.

L'any 2004 el COPC va impulsar el primer curs de Capacitació en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes, amb una durada de 100 hores. Els diferents incidents crítics massius esmentats van fer palesa la necessitat incipient d'una formació especialitzada en aquest àmbit. El curs pretenia donar resposta a aquesta demanda. Coincidint amb la finalització de la I^a Edició del curs d'expert; concretament el 27 de gener del 2005, es va produir a Barcelona l'esfondrament d'una finca al barri del Carmel. Un moviment de terres amb el resultat d'un esvoranc creat per accident en la construcció d'un túnel que es feia per a l'ampliació de la línia 5 del metro de Barcelona. Com a conseqüència de l'esfondrament –no van haver-hi morts ni ferits–, el mateix dia 27 es van desallotjar les famílies de 84 edificis (500 habitatges) i 2 col·legis, essent un total de 1.057 les persones afectades. El fet va conduir a una crisi social i política sobre la gestió de les obres, l'anomenada *crisi del Carmel*. El mateix dia 28 de gener, de matinada, el Sistema d'Emergències Mèdiques de Catalunya (SEM) va fer una crida al COPC per integrar psicòlegs a les unitats sanitàries desplaçades al centre d'afectats i Hotels on van estar re allotjats els veïns. En aquest dispositiu van participar 30 psicòlegs per torns durant mesos que va durar la crisi i fins el retorn dels veïns als seus domicilis.

Aquest fet va posar de manifest per ambdues parts, El Sistema d'Emergències Mèdiques de Catalunya SEM (061) –depenent del Departament de Salut de la Conselleria de Sanitat (Generalitat de Catalunya) – i el Col·legi de Psicologia de Catalunya (COPC) la necessitat de formalitzar acords de col·laboració futura i

estable, que comportés la integració del psicòleg en l'assistència integral sanitària a les emergències a Catalunya.

El mateix any 2004 el COPC va impulsar i crear el *Servei d'Atenció Psicològica en emergències* (SAPE) adscrit a la Junta de Govern del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya. Era un servei conformat inicialment per 30 psicòlegs, tots ells havent realitzat la formació especialitzada (la majoria dels integrants psicòlegs que van realitzar la 1ª Edició del curs d'expert) amb una estructura territorial per actuar a tot l'àmbit de Catalunya amb la següent forma: un coordinador a cada província i equips de psicòlegs a cada una de les delegacions (Tarragona, Lleida i Girona) i Barcelona.

L'any 2006-2007, es va signar el primer conveni de col·laboració entre el COPC i l'empresa pública del Servei d'Emergències Mèdiques de Catalunya SEM-061, per a la incorporació de psicòlegs en el sistema d'emergències de Catalunya. Aquest conveni es va perllongar l'any 2008, i va ampliar l'abast d'intervenció dels professionals psicòlegs adscrits al SAPE arran d'un acord de col·laboració entre la Guàrdia Urbana de l'Ajuntament de Barcelona i el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) per a la millora de l'atenció psicològica en els accidents de trànsit i sinistres que es produïen a Barcelona ciutat. Aquest acord es va concretar en l'assignació i acompanyament d'un psicòleg a la Guàrdia Urbana de Barcelona per donar suport psicològic en la comunicació de males notícies (víctimes d'accidents de trànsit i sinistres) on intervenia la Guàrdia Urbana de Barcelona.

Aquests convenis de col·laboració es van perllongar fins a l'any 2011. Aleshores, un cop consolidat el servei, va sortir a licitació pública.

El COPC, per la seva banda, ha continuat realitzant amb periodicitat bianual el Curs d'Expert en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes, realitzant-se la VII edició el proper any 2018.

L'any 2016, es va crear al COPC la SECCIÓ de PSICOLOGIA D'EMERGÈNCIES per donar un impuls al desenvolupament d'aquesta disciplina a Catalunya des de dins del Col·legi; i donar resposta a les demandes formatives i d'aprofundiment en aquest camp de la psicologia aplicada al món de les emergències i catàstrofes, per als professionals que la conformen i per els col·legiats interessats en formar-se i trobar sortides professionals.

L'any 2016 el COPC va signar conveni amb el Centre de Urgències i Emergències Socials de l'Ajuntament de Barcelona (CUESB), per a grans desastres o incidents amb múltiples víctimes (IMV) i acords en temes de formació.

L'any 2017, i com a conseqüència de l'impacte del fenomen del terrorisme que colpeja diverses ciutats europees (els atemptats de Londres, París, Niça, Brussel·les, etc.), el Consorci Sanitari de Barcelona i el COPC signen un conveni de col·laboració per a Incidents de Múltiples Víctimes a la ciutat de Barcelona. Aquest conveni estableix la participació de psicòlegs (equip de 9 coordinadors i 35 psicòlegs) en els primers moments en els 8 Centres d'Urgències d'Atenció Primària que hi ha a la ciutat de Barcelona així com i en Hospitals de 2on nivell que no disposen de serveis de Salut Mental.

3. JUSTIFICACIÓ D'ACREDITACIÓ D'EXPERTESA EN PSICOLOGIA D'EMERGÈNCIES I CATÀSTROFES (EPEC).

L'evolució i implantació creixent de l'activitat de la psicologia a les emergències i catàstrofes a Catalunya fa necessari en aquest moment definir i defensar el perfil dels professionals de la psicologia especialitzats en aquest camp, així com les necessitats formatives i d'experiència. Pensem que aquesta és la millor manera de garantir i vetllar pels drets dels usuaris a una assistència professional, que compleixi amb estàndards de qualitat, bones pràctiques i eficiència provada.

La creació de l'acreditació d'Expertesa en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes pel Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya (COPC) persegueix aquests objectius. D'una banda, permetrà garantir que els serveis que proporciona a la societat siguin d'una alta qualitat, assegurant que els professionals que els proporcionen disposen de la formació necessària per realitzar les funcions pròpies del professional de la psicologia d'emergències.

D'altra banda, serviran per establir les bases d'un futur reconeixement oficial de l'especialitat, ja que els criteris que s'han establert són iguals en termes de temps i qualitat de la formació als que compleixen altres especialitats ja reconegudes com la de psicòleg/a especialista en psicologia clínica, tal com està recollit en el Llibre Blanc de les Professions Sanitàries (2013).

Els criteris contemplats en l'acreditació d'Expertesa en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes (EPEC), per tant, han de servir per:

- a) Identificar amb claredat als professionals de la psicologia que exerceixen la seva activitat en l'àmbit de les emergències i catàstrofes
- b) Garantir la qualitat del servei ofert a la societat
- c) Diferenciar aquesta disciplina d'altres disciplines properes i vetllar per la no intrusió
- d) Orientar la formació
- e) Homogeneïtzar l'exercici professional de la intervenció psicològica en emergències en tot el àmbit territorial de Catalunya
- f) Impulsar el futur reconeixement administratiu de l'especialitat en intervenció psicològica en emergències.

En el present document s'especifiquen els criteris, terminis i procediments per a l'obtenció de l'acreditació professional del psicòleg/psicòloga expert/a en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes; a proposta de la Secció de Psicologia d'Emergències del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya, acord pres en la reunió de Junta de Secció celebrada el 12 de juny de 2017.

4. LA FIGURA DEL PSICÒLEG/A EXPERT EN EMERGÈNCIES I CATÀSTROFES.

4.1. PERFIL PROFESSIONAL.

El/la professional en aquesta especialitat de la psicologia ha d'estar preparat psicològicament i emocional per fer front a les més variades contingències.

En línies generals, les funcions del psicòleg/a en emergències i catàstrofes han d'anar dirigides a minimitzar els efectes adversos que poden aparèixer en les persones, famílies i col·lectius afectats per una situació d'emergència i/o incident crític, des de la vessant de salut mental o del seu benestar general. Les emergències esdevenen situacions de risc per la salut de les persones, entenent el risc com la probabilitat que succeeixi un esdeveniment, impacte o conseqüència adversa, no desitjat i amb un potencial de pèrdua o lesió.

El requisit bàsic d'instrucció és posseir la Llicenciatura o Grau en Psicologia i formació complementària en Intervenció Psicològica en Emergències i

Catàstrofes. Entre els requisits aptitudinals, de personalitat i habilitats, el/la professional ha de tenir equilibri emocional i capacitat d'autocontrol, resistència a la fatiga de tipus psicològica i física, habilitats socials com ara empatia i capacitat de comprensió i escolta, capacitat d'adaptació i flexibilitat, disposició per treballar en equip, aptitud per col·laborar amb altres professionals, tolerància a la frustració, capacitat de presa de decisions en situacions de pressió i estrès elevat, capacitat d'avaluació i planificació, disciplina i responsabilitat.

Es requereix, a més, que tingui experiència en intervencions psicològiques en emergències i/o desastres, i que entre les seves competències incorpori coneixements relacionats amb conceptes com resiliència, intel·ligència emocional i factors de protecció de riscos psicosocials.

El psicòleg d'emergències i catàstrofes és un més entre els diferents professionals i especialistes que intervenen en situacions de desastre. El paper o rol que compleix dins de l'equip encarregat de normalitzar la vida en aquests escenaris és certament cardinal, i és per aquesta raó que la presència de professionals de la psicologia ben preparats i amb formació en salut mental és fonamental a l'hora d'abordar aquests fenòmens.

El paper del professional de la psicologia és donar a conèixer a les persones els seus estats vulnerables i examinar l'impacte psicoemocional del desastre, creant un ambient de protecció i assistència, promovent així un clima de confiança en la persona o grup de persones, i regular les reaccions psicològiques negatives que es presentin en elles.

Es poden donar casos en què el/la professional de la psicologia haurà d'intervenir a algun/a dels seus companys/es de professió o a altres membres d'equips d'assistència (sanitària, cossos de seguretat, tècnics...), perquè pot presentar-se en ells també algun tipus de reacció negativa no prevista. Aquesta circumstància és més habitual del que es pot pensar, i dona fe que per molt preparats que estiguin els professionals, ningú no és immune a patir una crisi.

Els professionals de la psicologia no realitzen teràpia al lloc de la catàstrofe. La seva funció és la d'assistir a les persones a l'hora de suportar la tensió i emocions fortes, tant als que han patit la catàstrofe com als que acudeixen voluntàriament al lloc dels fets a brindar ajuda, és a dir, els ajuden a desenvolupar les seves habilitats de resiliència. El que el professional de la psicologia en emergències pretén amb la seva actuació és ajudar els individus a passar el moment traumàtic

de la forma més senzilla possible, intentant que el posterior impacte en la vida de la víctima o familiar sigui el menor possible.

4.2. FUNCIONS DEL PSICÒLEG / A EN EMERGÈNCIES I CATÀSTROFES.

Es parteix del principi que hi ha diversitat de formes d'actuació en què participa el professional de la psicologia, i a més aquesta actuació està condicionada per les pròpies característiques de cada incident (magnitud, singularitat, tipologia població afectada, incident amb intencionalitat humana, etc.). Tot i això hi han funcions són comunes o que es donen en la majoria d'incidents, entre d'altres:

- Recepció de familiars en centres d'afectats,
- Atendre necessitats d'informació en afectats i familiars
- Reagrupament familiar
- Suport i acompanyament a familiars davant procediments judicials i forenses; com ara "entrevista antemortem", reconeixement de cadàvers, declaracions, comunicació de males notícies, etc.
- Suport a professionals encarregats dels procediments forenses
- Suport emocional i assessorament en la recerca de solucions i presa de decisions,
- Gestió i coordinació amb d'altres professionals
- Contacte amb altres recursos d'ajuda, etc.
- Suport a professionals post-incident

Els objectius principals d'aquesta intervenció psicològica després d'un succés traumàtic són:

- Minimitzar l'impacte psicològic a curt termini.
- Facilitar un adequat enfrontament davant de situacions potencialment generadores d'estrès pel seu alt contingut emocional.
- Disminuir la probabilitat d'aparició d'un trastorn psicopatològic en aquelles persones que han estat pacients directes, indirectes, implicats, familiars, amics o persones properes en successos traumàtics i inesperats.
- Informar i orientar sobre recursos específics d'ajuda.
- Fomentar l'accés de la població de risc a la xarxa assistencial sanitària.

4.3. FORMACIÓ REQUERIDA PER A L'EXPERTESA EN PSICOLOGIA D'EMERGÈNCIES I CATÀSTROFES (EPEC).

Els objectius generals de la formació per a l'EPEC persegueix capacitar els professionals per a l'exercici de les activitats específiques d'aquesta especialitat amb els màxims estàndards de qualitat sustentats en els avenços científics en la matèria, disponible en cada moment, i que estigui orientada a:

- Conèixer els principals enfocaments teòrics de resposta als factors estressants (relacionats amb les emergències, el trauma i el dol traumàtic)
- Reconèixer i respectar la diversitat humana en les respostes que presenten els individus i grups en diferents contextos i poblacions davant incidents crítics, de caràcter aïllat o de múltiples víctimes.
- Conèixer els aspectes i principis fonamentals de la intervenció psicològica avançada, en els primers moments de l'incident i en la post-crisis, amb especial rellevància a la identificació de persones en situació d'emergència.
- Mostrar habilitats de comunicació verbal i no verbal en diferents escenaris terapèutics en què es desenvolupa la intervenció en emergències; en múltiples formats (assistència individual, familiar, grupal, psicoeducativa, suport entre companys, etc.) i per a múltiples propòsits (informar, contenir, prevenir, oferir explicacions alternatives, persuadir, educar, integrar experiències, etc.).
- Mostrar habilitats per a una gestió eficaç de la informació i la comunicació en situacions d'emergència.
- Conèixer, integrar i ajustar-se a les obligacions deontològiques de la professió.
- Conèixer, comprendre i assumir les pròpies limitacions personals de coneixements i d'habilitats psicològiques en intervenció primerenca (contextos d'alta intensitat emocional) així com desenvolupar habilitats d'autocura personal i prevenció.
- Promoure una cultura de la prevenció en àmbits generals de psicotraumatologia i els processos de dol.

El programa de formació EPEC ha d'incloure :

- a) Continguts temàtics (coneixements) vinculats a les emergències, trauma, salut mental, salut comunitària.

- b) Continguts temàtics (coneixements complementaris) sobre gestió d'emergències i plans territorials, procediments jurídics i forenses, etc.
- c) Continguts relatius a competències professionals (habilitats i destreses) i domini de metodologies d'intervenció assistencial a nivell individual, familiar, grupal i comunitats.
- d) Competències relacionades amb el actituds, valors i normes.

Continguts temàtics bàsics (coneixements)

- Conèixer el model biopsicosocial i la seva aplicació a la comprensió dels processos de salut i malaltia en contextos d'emergència.
- Conèixer els principis generals d'intervenció per al maneig de situacions d'emergències, desastres i catàstrofes.
- Conèixer els procediments i models de triatge psicològic en situacions d'emergències.
- Conèixer les bases i limitacions per a la selecció de mètodes i tècniques d'avaluació adequades per a cada situació i context.
- Conèixer, saber seleccionar i aplicar les principals tècniques d'intervenció en emergències que han demostrat ser efectives i contrastades empíricament.
- Conèixer les diferents reaccions de comportament que acompanyen una situació traumàtica; reaccions normals versus reaccions que comporten risc evolutiu de possibles trastorns.
- Estudiar els principals components i abordatges eficaços en el tractament (rehabilitació) del trauma i els processos de dol traumàtic, així com identificar variables de risc.
- Reflexionar sobre els requisits personals bàsics per intervenir en l'àmbit de la psicologia d'urgències i emergències; conèixer i identificar l'estrès situacional, propi i de les persones afectades, per abordar-lo i tractar-lo de manera eficaç.

Continguts temàtics complementaris (coneixements)

- Coneixements relacionats amb l'administració de desastres o la gestió de riscos i l'administració dels serveis de salut en emergències i desastres.
- Estructura i Organització de Protecció Civil. Plans Territorials d'Emergència.
- Comportament col·lectiu en emergències i catàstrofes.

- Comunicació interpersonal i comunicació en emergències (informació preventiva a la població en situacions de risc).
- Conèixer l'organització dels organismes nacionals, internacionals i no governamentals lligats a l'atenció de la població i les persones víctimes de situacions d'emergències i desastres, com són Protecció Civil, Creu Roja, Cos de Bombers, Cossos i Forces de Seguretat, operadors religiosos-espirituals, etc.

Continguts referits a habilitats i destreses

- Conèixer les principals tècniques d'abordatge a urgències psicològiques: Ajuda, suport pràctic i humanitzat en relació a afectats i familiars, així com també a professionals dels equips d'intervinents (rescat, cossos de seguretat, sanitaris, equips psicosocials, ..)
- Aprendre a identificar persones en situació d'emergència, establir contacte, detectar necessitats i implementar un sistema d'ajuda (relació terapèutica).
- Maneig adequat de la tensió emocional, seguretat en un mateix i capacitat d'autocontrol en la intervenció en emergències.
- Adaptar l'ajuda i suport psicològic a les diferents fases de la emergència i necessitats reals de les persones afectades.
- Disposar d'habilitats socials, empatia, capacitat de comprensió, escolta activa i resistència física i psicològica.
- Capacitat d'adaptació i flexibilitat per a la utilització de recursos professionals i personals d'ajuda per treballar en ambients hostils i de caos.
- Capacitat i disposició de treball en equip i cooperació amb altres professionals.
- Gestionar la informació i la comunicació de manera eficaç, saber establir prioritats.
- Aprendre a identificar riscos psicosocials en diferents grups de població i implementar mesures psicològiques de caràcter preventiu (diferents models d'intervenció en grup) per minimitzar les possibles conseqüències d'aquests riscos.

Continguts referits a actituds, valors, normes

- Mostrar sensibilitat cap a les desigualtats i les situacions de dependència en població afectada amb la qual intervenim professionalment.

- Reconèixer, comprendre i respectar la diversitat i multiculturalitat.
- Promoure l'equitat en la salut i benestar de de tota la comunitat, reduint les desigualtats entre individus i poblacions per accedir als serveis d'atenció psicològica urgent.
- Interioritzar l'ètica de la nostra intervenció basada en el que és humanament desitjable per a les persones afectades, dins el context terapèutic.
- Foment de la responsabilitat com a valor orientat a l'acció individual (autoresponsabilitat) i social tant en la prevenció com en la rehabilitació psicològica.
- Realitzar l'esforç necessari (proactivitat) perquè la relació terapèutica persegueixi el màxim benefici i sigui de profit a la població atesa.

4.4. CRITERIS PER A L'OBTENCIÓ DE L'ACREDITACIÓ D'EXPERTESA EN PSICOLOGIA D'EMERGÈNCIES I CATÀSTROFES.

4.4.1. ÒRGANS DE DECISIÓ I DE GESTIÓ.

S'ha constituït una comissió d'experts/es, formada per professionals reconeguts/des, per tal d'estudiar els expedients presentats. Les persones que l'integren han estat nomenades per la Junta de Govern del COPC a proposta de la Secció, i està constituïda per **3 experts/tes de reconegut prestigi: un Responsable i dos Avaluadors/es.**

A banda, un membre de Junta de Govern haurà de vetllar per el seu bon funcionament i estar al corrent de qualsevol tipus d'incidència, en qualitat de supervisor, no d'avaluador.

La comissió es reservarà el dret de demanar informació addicional, com ara informes o certificats, o de concertar entrevistes amb la persona interessada.

Els/les sol·licitants que no hagin complert els requisits, rebran una notificació amb la indicació de les causes d'exclusió. Les persones interessades podran presentar una reclamació en el termini de trenta dies hàbils a comptar de l'endemà de la recepció de la notificació. Els/les aspirants que no esmenin o rectifiquin dins d'aquest termini el defecte o error que ha motivat la seva exclusió, quedaran exclosos.

Les persones interessades en l'obtenció de l'acreditació d'Expertesa en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes han de complir els requisits següents:

4.4.2. REQUISITS GENERALS.

- **Tenir la llicenciatura o grau en psicologia** o un títol homologat o reconegut oficialment, a efectes professionals, pel Ministeri d'Educació, de conformitat amb el que estableix el Reial Decret 1837/2008 de 8 de novembre, pel qual s'incorporen al ordenament jurídic espanyol la referida Directiva 2005/36 / CE i la Directiva 2006/100 / CE, del Consell, de 20 de novembre de 2006, relatives al reconeixement de qualificacions professionals, o norma posterior en vigor.
- **Estar col·legiat/da** al Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya estar al corrent del pagament de les quotes col·legials.
- **Ser membre de la Secció de Psicologia d'Emergències** del COPC
- **No estar complint sanció col·legial.**
- **No estar complint cap altra sanció que comporti la inhabilitació per a**

Rocafort, 129
08015 Barcelona
T 932 478 650
F 932 478 654
copc.b@copc.cat
www.copc.cat

Col·legi Oficial de
Psicologia de Catalunya

la funció pública.

4.4.3. REQUISITS ESPECÍFICS.

4.4.3.1. FORMACIÓ REQUERIDA

El professional que opti a l'acreditació d'Expertesa en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes ha d'haver completat:

- **Mínim de 100 h** si és té la formació d'expertesa que acredita el COPC, o bé
- **Mínim de 150 h** de curs vinculat a una universitat (màster i/o postgrau), i que la Secció d'Emergències reconeix com d'interès per l'especialitat, o bé
- **Mínim de 200 h** si són altres formacions diverses relacionades amb la psicologia d'emergències.

Tindran la consideració de formació i computaran com a número d'hores lectives de formació teòrica, aquelles activitats la temàtica específica sigui la Psicologia d'Emergències i / o Catàstrofes, a través de:

- Jornades
- Congressos
- Simpòsiums
- Altres cursos (tallers, seminaris, etc.).

Només seran considerades, a aquests efectes, les activitats organitzades o impartides per les següents entitats:

- Societats científiques i professionals reconegudes pel COPC, Consejo General de la Psicología de España.
- Cursos organitzats per Col·legis Oficials de Psicologia.
- Universitats o centres / entitats vinculades a la Universitat.

4.4.4. EXPERIÈNCIA / PRACTICA PROFESSIONAL:

Demostració de pràctica professional en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes equivalent a **100 hores pràctiques**.

L'experiència pràctica en emergències i catàstrofes, d'almenys 100 hores acreditades, es refereix a intervenció en simulacres, guàrdies,

intervencions en situacions d'emergències i catàstrofes, assistència a sessions clíniques (emergències), reunions i discussions , assistència a reunions de coordinació, supervisió de professionals, pràctiques supervisades, activitat realitzada sota projectes de recerca (sempre demostrant l'aspirant que, en aquests programes, aquest ha realitzat atenció directa), contractes de treball en la matèria, etc.

4.5. VIGÈNCIA DE L'ACREDITACIÓ I CRITERIS PER A LA RENOVACIÓ

L'acreditació tindrà una vigència de **8 anys**.

Passat aquest termini s'haurà de presentar sol·licitud per la renovació segons els següents criteris.

- **Acreditar un mínim de 50 hores de formació** teòrica realitzada en un programa reconegut per la Secció de Psicologia d'Emergències del COPC.
- **Demostrar una pràctica professional en Psicologia d'Emergències i Catàstrofes equivalent a 25 hores** –que es podran acreditar d'acord amb els mateixos criteris establerts en l'apartat 4.4.4 d'aquest document.

La sol·licitud de la renovació no tindrà cost.

4.6 TERMINI DE PRESENTACIÓ DE SOLICITUDS y PROCÈS DE TRAMITACIÓ

Les sol·licituds podran ser presentades al llarg de **tot l'any**. No hi haurà dates tancades de presentació.

El departament de desenvolupament professional del COPC comunicarà la resolució presa a cada col·legiat/ada en el termini de entre sis mesos i un any, des de la presentació de la documentació i mitjançant correu electrònic.

4.7 TAXES I FORMA DE PAGAMENT

L'import del procés de l'acreditació està establert en **121 euros**, el qual es farà efectiu mitjançant la passarel·la del pagament del COPC.

És imprescindible que, en el moment de lliurar la documentació, es realitzi el pagament. El no pagament de les taxes comporta no acceptar la sol·licitud.

ANNEX I

SOLICITUD -DECLARACIÓ RESPONSABLE

ANNEX II

MODEL DE CURRÍCULUM.